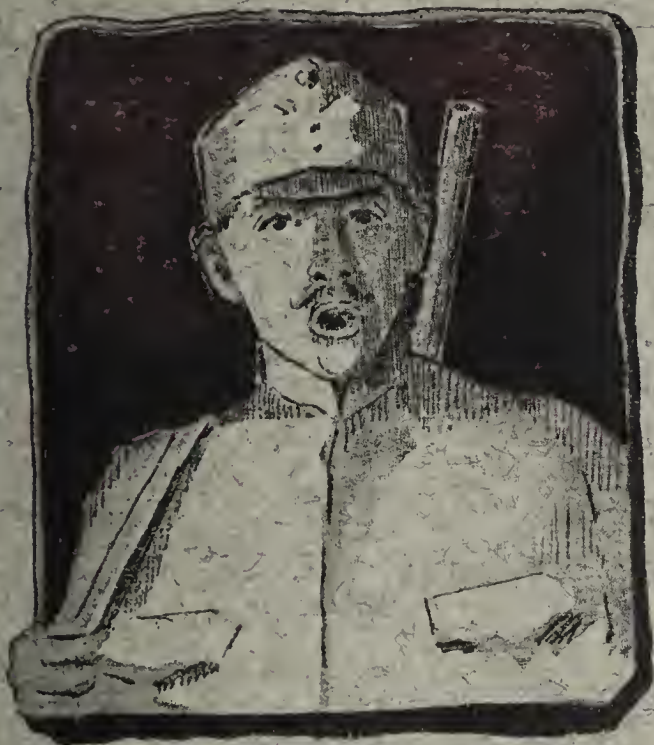

СІМТІСЕНЬ

ДЛЯ

ВОЯКІВ

СІМ ПІСЕНЬ.

Гостинець
для українських вояків

від

„Союза визволення України“.

Відень, 1915.

З м і с т.

	Стор.
Передмова	2
1. Пісня — на понеділок: Гей, не дивуйтесь!	5
2. Пісня — на вівторок: На Київ!	7
3. Пісня — на середу: Наше жниво	8
4. Пісня — на четвер: І шумить і гуде	10
5. Пісня — на п'ятницю: Гей-же до бою!	12
6. Пісня — на суботу: Червона калина	14
7. Пісня — на неділю: Журавлі	15

Передмова.

Посилаємо вам, дорогі браття-вояки, невеликий, але серцю дорогий дарунок — сім українських пісень. На кождий день у тижні інша. Посилаємо, щоби мали при чім машерувати, свою душу розважати. А на неділю вибрали ми не марш, тільки думку, бо в неділю не потрібуєте йти на вправи й можете в касарні заспівати собі у двійку або й хором, як що такий збереть ся.

Пісні не нові. Їх здавна в нас співають, тільки з іншими словами. На місце отсих давних слів підібрали ми нові, відповідні до нинішньої хвилі, до нинішнього великого дня, в яким рішаєть ся доля Європи, а разом з тим доля нашої дорогої, Москалем поневоленої України.

Найже ті нові слова стануть жерелом нового вояцького підйому та завзяття, най вас загривають, щоб лекше прийшло ся вам перебути всілякі труди й невигоди тяжкого вояцького життя.

Най рідна пісня летить за вами в чужину,
як пташка, най щечече щирим голосом, най на-
гадує вам вашу рідну сторону та най вас незаба-
ром, дорогі браття-вояки, приведе назад у рідні,
але вже свободні сторони, у вільну від ворогів
Україну.

Дай, Боже!

Відень, у вересні 1915 р.

Союз визволення України.

Гей, не дивуйтесь!

Гей, не ди-вуй-тесь , доб-рі - ї лю-де ,
 що на Вкраї-ні на - ста - ло .
 Що тіль-ки жи-ло , що ма-ло си-лу,
 на по-клик во-лі по - вста - ло .
 Що тіль-ки жи-ло , що ма-ло си-лу,
 на по-клик во-лі по - вста - ло .

Гей, не дивуйтесь, добрії люде,
 Що на Україні настало,
 Що тільки жило, що мало силу, } *
 На поклик волі повстало.

Радуй ся, брате! Грають гармати
 Ген від Карпатів до Дону.
 Де-ж єсть та сила, щоб нас спинила
 Серед такого розгону?

*) Останні два рядки кожної строфи повторити.

Де-ж єсть та сила, щоб зупинила
Волю і право нарóду?
Йди-ж тепер, царю, йди государю,
Пий з Волги-матушки воду!

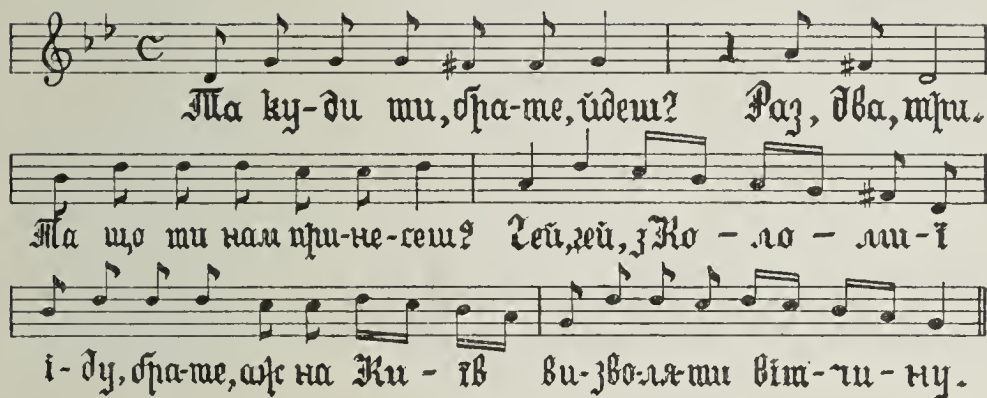
Там твоє право, там твоя слава,
Там твоїх предків корона!
Ми хочем жити, вільно ходити
Від гирла Сяну до Дона.

Пропадай, кнуте! Хочемо бути
В хаті своїй хазяями.
Ой, ще хвилинка, ой, ще година, —
Сонце засяє над нами.

Та дай-же, Боже, дай-же, великий,
Щоб та година настала,
Щоб темна сила, що нас давила,
На віки вічні пропала!

На Київ!

Ма куди ти, брата, ідеш? Раз, два, три.
 Ма що ти нам прине-сеш? Гей, гей, з Ко - ло - ми - ї
 і - ду, брата, аж на Ки - їв ви-зво-ляти віт-чи-ну.

Та куди ти, брате, йдеш? Раз-два-три!
 Та що ти нам принесеш?
 Гей, гей, з Коломиї,
 З Коломиї йду під Київ
 Визволяти вітчину.

Принесу вам красний квіт. Раз-два-три!
 Принесу вам волі світ.
 Гей, гей, Бог допоможе,
 Наша справа переможе,
 Переможе Москаля!

Як побємо ворогів, Раз-два-три!
 Проженемо Москалів.
 Гей, гей, в нашій хаті
 Буде, брате, як в палаті,
 Буде воля і добро.

Наше жниво.

Зби-рай-те ся ,хлопці жни-во. Зби-рай-те ся,хлопці жни-во.
 Гей, бо че-ка-є на нас жни-во. Гей, бо че-ка-є на нас жни-во.

Збирайте ся, хлопці, живо,
 Збирайте ся, хлопці, живо,
 Гей, бо чекає на нас жниво,
 Гей, бо чекає на нас жниво.

Бо чекає на нас нива,
 Бо чекає на нас нива,
 Та Україна нещаслива,
 Та Україна нещаслива.

Ми ідем косити, жати,
 Ми ідем косити, жати,
 Гей, Москаля проч виганяти,
 Гей, Москаля проч виганяти.

А підеш ти, вражий сину!
 А підеш ти, вражий сину,
 Що засмітив нам Україну,
 Що засмітив нам Україну.

Україна — наша мати,
Україна — наша мати, —
Ми її хочем доглядати,
Ми її хочем пильнувати.

Ми засієм її зерном,
Ми засієм її зерном,
Гей, та не так, як ви, мізерно,
Гей, та не так, як ви, мізерно.

Наше зерно — то пшениця,
Наше зерно — то пшениця,
Гей, аж цілий край просвітить ся,
Гей, аж цілий край просвітить ся.

Наше зерно — добра доля,
Наше зерно — добра доля,
Гей, аж настане вільна воля,
Гей, аж настане вільна воля.

І шумить і гуде!

І шу-миць і гу-де , дрі-бен до-щик і-де .
 Про-сіть па-на ка-пі-та-на , най на Мос-ка-лів ве-де .
 Про-сіть па-на ка-пі-та-на , най на Мос-ка-лів ве-де .

І шумить і гуде,
 Дрібен дощик іде, —
 Просіть пана-капітана, } *
 Най на Москалів веде. }

Бо Москаль нас напав
 І наш край сплюндрував, —
 Та будеш ти, вражий сину,
 Раз на все науку мав.

Бем-Ермолі пере,
 Гінденбург в болото пре,
 А наш стрільчик-добровільчик
 До неволі бере.

Гей, тримав же ти нас
 У ярмі тільки час, —
 А тепер сирібуй, небоже,
 Того пива у нас.

*) Останні два рядки кожної строфи повторити.

Ти нам волю забрав,
Ти нам Січ зруйнував, —
Та не будеш, вражий сину,
Вже нас більше обкрадав.

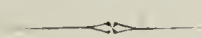
Бо прийшов нині день,
Розіб'єм вас у пень,
На широкій Україні
Заспіваєм пісень.

Гей, пісні то пісні
На весь світ голосні,
Та не снились Москалеви
Вони навіть у сні.

Бо Москаль вже гадав,
Що Вкраїну прислав, —
А для неї саме нині
День пробуди настав.

Та як встане вона,
Як зірветь ся зі сна,
Буде, буде Україна
На весь світ голосна.

Голосна на весь світ,
Красна, як маків квіт,
Помагайбі Українцям,
Славним Німцям многих літ!

Гей-же до бою!

Гей-же до бо-ю , брат-тя, за во-лю ,
гей-же з ка-та-ми , на - ши-ми на суд ,
що нас о-слі-пи-ли , кров на-ро-ду пи-ли. Про-
зрів, про-зрів, про - зрів вже ни-ні люд .

Гей-же до бою, браття, за волю,

Гей-же з катами нашими на суд,

Що нас осліпили,

Кров народу пили!

Прозрів, прозрів, прозрів вже нині люд. *

Гей-же до бою, браття, за волю,

З ворогом лютим час зробити лад!

Вже ревуть гармати!

Схамени ся, кате,

Віддай, віддай Україну назад!

Ти зрабував її, ти сплюндрував її!

Де були школи, будував тюрми,

Гатив греблі-тами

Нашими кістками.

Невжеж, невжеж, невжеж не люде ми?

*) Останні три рядки кожної строфи повторити.

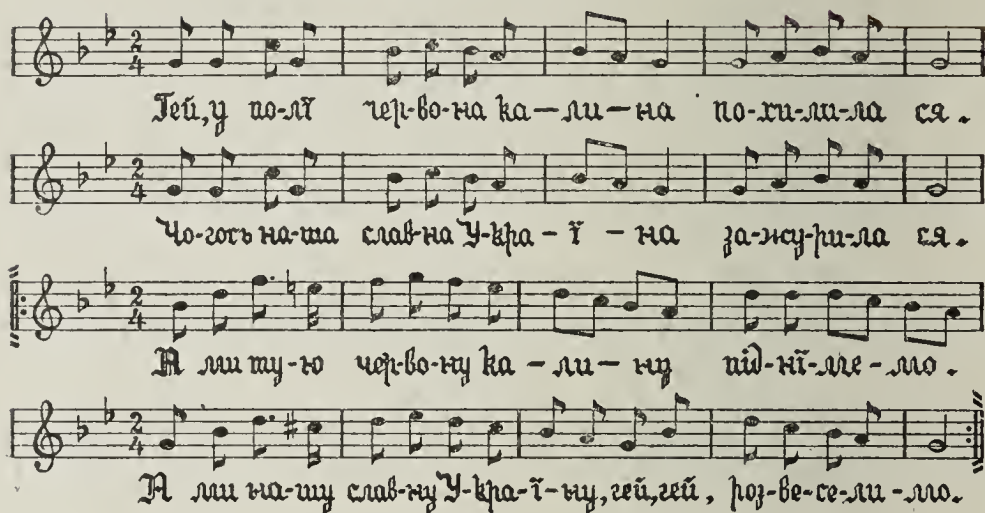
Де наша слава, слава кривава,
Наші гетьмани, Січ і козаки?
Все царі забрали,
Все поруйнували,
А ми-ж народ, народ, — не жебраки!

Хочемо волі, власної долі,
Хочемо рідний розвивати квіт,
Хочемо просвіти,
Хочемо летіти,
Як птах, як птах, як птах, в широкий світ!

Гей-же до бою, браття, за волю,
З ворогом лютим час зробити лад!
Вже ревуть гармати,
Схамени ся, кате,
Віддай, віддай Україну назад!

Червона калина.

Гей, у по-лі чер-во-на ка-ли-на по-хи-ли-ла ся.

Чо-гось на-ша слав-на У-кра-ї-на за-жу-ри-ла ся.

А ми ту-ю чер-во-ну ка-ли-ну під-ні-ме-мо.

А ми на-шу слав-ну У-кра-ї-ну, гей, гей, роз-ве-се-ли-мо.

Гей, у лузі червона калина похилила ся,
 Чогось наша славна Україна зажурила ся.
 А ми тую червону калину піднімемо,
 А ми тую славну Україну, гей, гей, розвеселимо.

Машерують наші добровольці на кривавий лан,
 Визволяти братів Українців з московських кайдан.
 А ми наших братів Українців визволимо,
 А ми нашу славну Україну, гей, гей, розвеселимо.

Гей, у полі ярої пшенички золотистий лан,
 Розпочали стрільці-Українці з Москалями тан.
 А ми тую ярую пшеничку ізберемо,
 А ми нашу славну Україну, гей, гей, розвеселимо.

Як повіє буйнесенький вітер з широких степів,
 То прославить по всій Україні Січових Стрільців.
 А ми тую стрілецьку славу збережемо,
 А ми нашу славну Україну, гей, гей, розвеселимо.

Журавлі.

Поважно.

Ви - душ, бра-те мій, то - ва - ри - шу

мій : Від-лі - та-ють сі - ря шук-кал

жу-равлі в ви - ріа . Кла-ють кру , кру ,

кру В чу-ми-ні уя - ру :

За-ки мо-ре пе-ре - ле - чу , кри-ль-ка зі -

тру , кри-ль-ка зі - тру

rit. ten.

Видиш, брате мій,
Товаришу мій:
Відлітають сірим шнурком
Журавлі в вирій.

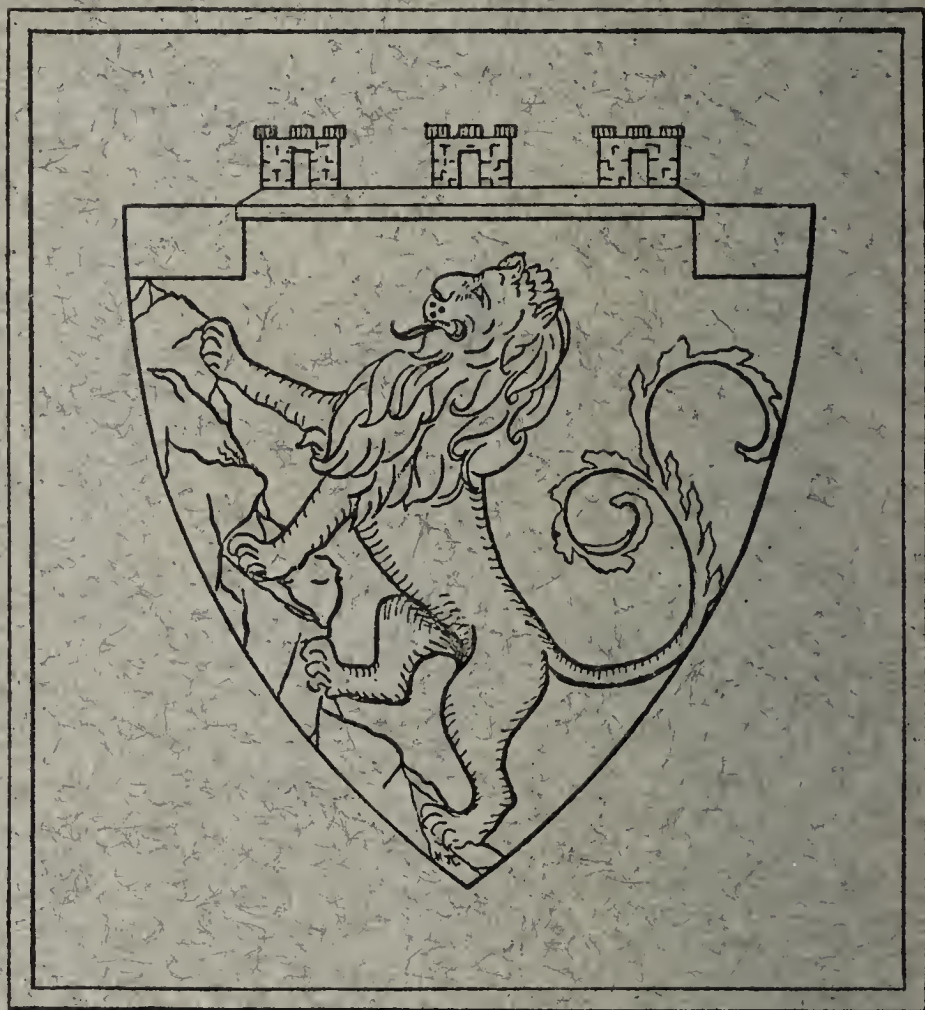
Кличуть: кру! кру! кру!
В чужині умру, —
Заки море перелечу,
Крилечка зітру.

Мерехтить в очах
Безконечний шлях, —
Гине, гине в синіх хмарах
Слід по журавлях.

Накладом „Союза визволення України“.

З друкарні Адольфа Гольцгавзена у Відні.

Vom Preßbureau
des k. u. k. Kriegsministeriums genehmigt.